

Cumartesi Ve Okul Dönüşü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Kasım 2019

Bir Cumartesi yalnızlığı dileniyorum: Selim İleri'den de ibaret olmasa gerek Cumartesi olmayı dilediğim bir günün ertesinde kuş bakışı uçmayı özlediğim onca yeis ile içimin mealini şiir diye kıtladığım bir çay bahçesinde yalandan zaferler çığırın ölü adama da taziyelerimi sunduğum...

Metruk bir gölgenin tanrısı belki de Cumartesi:

Okul dönüşü yüklendiğim kitaplarım

Bir de tevazu...

A, evet, bir de sevdiğim çocuk:

Sözüm ona sınıf arkadaşım

Lakin ayrı sınıflara düştüğüm bir lades.

Bilinmezin indinde azizim...

Sözcüklerim ne kuru ne öfkeli:

Ben ki; sayacı kırık bir sokak lambası...

Latife yaptım elbette

Ne de olsa karanlık bastı mı sızarım evime yurduma.

Baba evi, anne kucağı ve istifli yalnızlık...

Lakin ben severek b/öldüm düşlerimi

Yaftalanmışlığın da defteri kebiri

Olsa olsa asalet yüklü bir zarafet

Öğretildiği üzere

Konuşlu olduğum aile terbiyesi:

Pardon, mirim:

Az öteye ilerleyebilir misiniz, dercesine

Kınımda hasret ve sevda

Tüm insanlara şakıdığım bir halvet

Elbet ruhun güzergâhı...

Asılı kaldığım gökyüzünde kükreyen satırlarım

Saçlarım alabora

Gözlerimde ela ve titrek ışıklar

Bazense gözlerimi kaçırdığım onca izdiham

Yan yan yürüyen bir ördek ailesi

Oysaki kuyruğu olmayan bir elbiseyim ben.

Sunumu aşkın ve ihlaslı satırların:
Düşün gözünde ve közünde öylesine bir devriâlem ki...
Mubah değil mi yoksa sevmek ve sevilmek?
Az ileride otobüs durağı lakin
Kıbarlığımdan döküldüğüm kadar
Dökmediğim gözyaşı mı kaldı
Belki de hiç oynamadığım Zeybek elbette Ata'mın niyazı.

Satırlarda düşüp de
Üstüm başım imge ve kelime:
Aşka düşüp de
Hayat nice şiiire gebe.
Sefası mı ömrün?
Sedası mı cehennem?
Kalburüstü bir sıfat ile mimiendiğim
Yaşımın ve yasımı firarı
Tozutan evrenden asla da alacaklı değilim hani.

Sözcükler yanar da ellerimde şerbet
Ben kayranın doğasında bir sefil kelebek
Aşka izdiham yüklediğim doğam;
Özlem ve pervasızlıkla sırtımı sıvazlarken Tanrı
Meleklerle itibarım
Ve de ihtimamım tüm cihana
Yanacaksa şunca ışık
Geceyi beklerim de beklerim
Varsıl bir rotada
Karanlığı öğüttüğüm,
Aşkın hicvinde öğretilerden uzak
Yalnızlığa tutsak bir sefalet.

İdamı olsa olsa yüreğin
Sevmekten de men ederim seni...
Meali miydi bunca gölge ve satır ihlali
Öbek öbek yaşın aktarı
Zanların da tutacağı
Varsa yoksa kader ve keder
Güzergâhı ömrün kaldı yine yarınlara:

Aşka řahit gerek
Düşmeden yüzükoyun şunca satır
Dikiř tutturamadığım ne çok mevsim
Ben ki sevdalı bir çiçek:
En çok da Rabbine.